

igazgatója, **Varró István** lelkesen támogatta működésünket, melybe nem szólt bele senki, még az illetékes hivatalok sem. Almár György, mint elnök és én, mint titkár irányítottuk a Kör életét, mely 11 évig élt és ezalatt 236 összejövetelt tartott. Két hetenkénti találkozásainkon számos előadás hangzott el, a tagság több művészeti filmbemutatón, egyéni és csoportos kiállításon, képbemutatón vett részt. (Itt jegyzem meg, hogy Almár György elhunyt után **Kürthy Sándor** festőművész választotta elnökévé a Kör, melynek történetét lapunk 36. számában hosszabb cikk ismertette.)

Kapcsolatunk idején Almár már nyugdíjban volt. Építési diplomáját 1920-ban szerezte meg a Műegyetemen. Két éven át Berlinben dolgozott. Hazatérve egy építési irodában végzett tervező munkát, majd önállósította magát. 1949-től nyugdíjazásáig állami szolgálatban állt. Aktív éve alatt négy könyve jelent meg a lakberendezés kérdéseiről. Nyugdíjasként a TIT művészeti szakosztályában fejtette ki izlésnevelő tevékenységét.

Saját bevallása szerint gyermekkorától festett. Ez a szenvedélye nyugdíjas éveiben teljesedett ki. Napjait a Lukács uszodában kiadós úszással kezdte. Hazatérve festette képei nagy részét, főleg temperával, építész korából megmaradt rajzainak hátoldalára. Délutánként tartotta előadásait, többek között a Dunaka-

Almár György festménye

nyar üdülőiben, de ekkor volt ideje a magánéletre is: kiállítások megtekintésére, barátai számára képeinek bemutatására.

Az ilyen „képmutatások” számomra felejtethetetlenek voltak. Festőállványon, üveglap alá téve mutatta meg jó minőségű papírlapokra festett képeit. Gyakran a barátok népes csoportja vett részt ezen, de az is előfordult, hogy csak kettesben voltunk. A legszigorúbb kritikusa barátja, Szelle Kálmán építész volt, akinek „vesező” bírálatát szelíd mosollyal fogadta és időnként meg is szívlelte. Angyali derűje egész életének jellemvonása volt, soha nem láttam indulatosnak. Kiegyensúlyozottság, bölcsesség mutatkozott meg tetteiben. Még akkor sem jött ki a sodrából, amikor absztrakt képeit a Bercsényi Kollégiumban a zsűri nem engedélyezte kiállítani. Egy ott rendezett anketon Szandai, Percz és Gádor művei mellett az ő képei jelentették volna a „képi ornamentikát a lakásban”, ahogyan ezt a rendezvény címe jelezte. (Az esetről még annyit, hogy az önértékes építész-hallgatók a lektorátusi zsűri távozása után mégis kiállították képeit. A zsűritag művész pedig, aki a képeket leparancsolta volna a falakról, néhány év múlva maga is absztrakt képekkel jelentkezett kiállításain.)

Magam nem tartozom a számítógép-rajongók népes táborába. (Otthonomban a modern technika csúcását Erika táskairógépem jelenti.) Így a Compact Disc-et egy kölcsönkapott számítógépen néztem végig.

A különböző kattintásokat nagynehezen eltanulva egymás után tűntek fel előttem a művész 1945 előtti, fiatalkori rajzai, festményei, melyeken alkotójuk a látvány megragadását vette célba és teljesítette vitathatatlan tehetséggel.

A háború után fantáziája vette át a főszerepet. Portrék, főleg Modiglianira emlékeztető női fejek jelentek meg festményein. Ezek már nem hasonlítottak környezetükhöz, mint ahogy nem találhatók meg a nagy Brehm-kötetekben madarai sem, melyekből egész sorozat került ki ecsetje alól. A derűs téma ellenére ezek a madarak nem csivitelnek. A kor szellemét, az akkori évek bizonytalanságát, sokak félelmét sugallja színviláguk. (Ne felejtsük el: festményei ezekben az évtizedekben „nem kívánatosak” voltak.) Tájképei sem a derűt sugározzák és válnak egyre elvontabbakká, míg azután a kozmikus festmények sorozatában eljut a teljes absztrakcióig, egyben a teljes festőiségig is. Az alig tenyérnyi lemezre rögzített 800 műben egy maga útját járó festő életműve bontakozik ki, mely gazdagabbá, színesebbé teszi a magyar művészetet.

Almár György egyedülálló festői **életművének** ilyen bravúros **feltérképezése ritka és tiszteletre méltóan nagy teljesítmény**, nem sok hasonló akad festészetünk történetében. Elismerés illeti ezért a két neves csillagászt: Fiát és Menyét, valamint családtagjait.

Nem esett szó itt Almár György belsőépítészeti munkásságáról. Értesülésünk szerint a Szerzőpáros most ennek dokumentálásán fáradozik. Hasonló értékeket felmutató kutatásuk eredményeit joggal várja érdeklődés.

Soós Imre